



VIETNAMESE A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
VIETNAMIEN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 3 May 2005 (morning)

Mardi 3 mai 2005 (matin)

Martes 3 de mayo de 2005 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Hãy viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1. (a)

TUỞNG VỀ HƯU

Tôi quay lại đoạn kể cha con tôi bàn việc gia đình. Cha tôi bảo: " Nghỉ rồi, cha làm gì?". Tôi bảo: "Viết hồi ký". Cha tôi bảo: " Không!". Vợ tôi bảo: "Cha nuôi vẹt xem". Trên phố dạo này nhiều người nuôi chim họa mi, chim vẹt. Cha tôi bảo: "Để xem đã!".

5 Cha tôi cho mỗi người trong nhà bốn mét vải lính. Ông Cơ và cả cô Lài cũng thế. Tôi cười: "Cha binh quân!". Cha tôi bảo:"Đấy là lẽ sống". Vợ tôi bảo: "Cả nhà đồng phục thì thành doanh trại". Mọi người cười ồ.

10 Cha tôi muốn ở một phòng dưới dãy nhà ngang giống như mẹ tôi. Vợ tôi không chịu. Cha tôi buồn. Việc để mẹ tôi ăn riêng, ở riêng làm ông bứt rứt. Vợ tôi bảo:"Tại mẹ lẩn". Cha tôi đăm chiêu.

15 Tôi cũng không hiểu sao hai đứa con gái của tôi ít gần ông nội. Tôi cho chúng học ngoại ngữ, học nhạc. Chúng lúc nào cũng bận. Cha tôi bảo:"Các cháu có sách gì mang cho ông đọc". Cái Mi cười. Còn cái Vi bảo:"Ông thích đọc gì?". Cha tôi bảo:"Cái gì dễ đọc". Hai đứa bảo:"Thế thì không có". Tôi đặt báo hàng ngày cho ông. Cha tôi không thích văn học. Văn chương nghệ thuật bây giờ đọc rất khó vào.

20 Một hôm tôi đi làm về, cha tôi đứng ở dãy nhà vợ tôi nuôi chó và gà công nghiệp. Trông ông không vui. Tôi hỏi:"Có chuyện gì thế?". Ông bảo:" Ông Cơ và cô Lài vất vả quá. Họ làm không hết việc. Cha muốn giúp họ được không?" Tôi bảo:"Để con hỏi Thủy". Vợ tôi bảo:"Cha là tướng. Về hưu cha vẫn là tướng. Cha là chỉ huy. Cha mà làm lính thì dễ loạn cờ". Cha tôi không nói năng gì.

25 Cha tôi nghỉ hưu nhưng khách khứa nhiều. Điều đó làm tôi ngạc nhiên, thậm chí thích thú. Vợ tôi bảo:"Đùng mừng . . . Họ chỉ nhờ vả. Cha ạ, cha đừng làm gì quá sức". Cha tôi cười:"Chẳng có gì đâu. Cha chỉ viết thư . . . Thí dụ: *Thân gọi N. tư lệnh quân khu . . . Tôi viết thư này cho cậu v.v. . . .Hơn năm mươi năm, đây là lần đầu, tôi ăn Tết mừng ba tháng ba dưới mái nhà mình. Hồi ở chiến trường, hai đứa chúng mình đã từng mở ước, v.v. . . . Cậu nhỏ cái xóm ven đường, cô Huệ đã làm bánh trôi bằng bột mì mốc. Bột mì bẻ bết trên lưng, v.v. . . Nhân đây, M là người tôi quen, muốn được công tác dưới quyền của cậu. v.v. . .* Cha viết như thế được không?". Tôi bảo: "được ". Vợ tôi bảo:"Không được!"

30

Cha tôi lưỡng lự: "Người ta nhờ mình".

Cha tôi thường bỏ thư viết vào phong bì đựng công văn bằng giấy cứng, cỡ 20x30, trên có in ba chữ Bộ Quốc Phòng rồi đưa cho người nhờ vả mang đi.

35 Sau ba tháng, hết sạch loại phong bì ấy. Ông làm phong bì bằng thứ giấy bìa học sinh cũng to bằng cỡ 20x30. Một năm sau, ông cho thư vào thứ phong bì bình thường vẫn bán ở quầy bưu điện, giá năm đồng một chục cái.

Tháng bảy năm ấy, tức là ba tháng sau ngày cha tôi về nghỉ, chú họ tôi, ông Bồng, cưới vợ cho con.

Nguyễn Huy Thiệp

(Trích trong truyện Tương Về Hưu, NXB Đa Nguyên, 1990 U.S.A)

1. (b)

NGƯỜI HÀNG XÓM

Nhà nàng ở cạnh nhà tôi,
Cách nhau cái giậu mồng tơi xanh ròn.
Hai người sống giữa cô đơn,
Nàng như cũng có cái buồn giống tôi,
5 Giá đừng có giậu mồng tơi,
Thế nào tôi cũng sang chơi thăm nàng,
Tôi chiêm bao rất nhẹ nhàng,
Có con bướm trắng thường sang bên này. . .
 Bướm ơi, bướm hãy vào đây,
10 Cho tôi hỏi nhỏ câu này chút thôi.
 Chả bao giờ thấy nàng cười,
Nàng hong tở ướt ra ngoài mái hiên.
 Mắt nàng đắm đắm trông lên,
Con bướm bướm trắng về bên ấy rồi.
15 bỗng dưng tôi thấy bồi hồi,
Tôi buồn tự hỏi: Hay tôi yêu nàng?
 Không, từ ân ái lỡ làng,
Tình tôi than lạnh tro tàn làm sao!
 Tở hong nàng chẳng cất vào,
20 Con bướm bướm trắng đêm nào cũng sang.
 Mấy hôm nay chẳng thấy nàng,
Giá tôi cũng có tờ vàng mà hong.
 Cái gì như thế nhỏ mong?
Nhỏ nàng! Không! Quyết là không nhỏ nàng.
25 Vâng, từ ân ái lỡ làng,
Lòng tôi riêng nhỏ bạn vàng ngày xưa.

 Tâm tâm trời cú đổ mưa,
Hết hôm nay nữa là vừa bốn hôm.
 Cô đơn buồn lại thêm buồn,
30 Tạnh mưa bướm bướm biết còn sang chơi?

 Hôm nay mưa đã tạnh rồi,
Tở không hong nữa, bướm lười không sang!
 Bên hiên vẫn vắng bóng nàng,
Rừng rưng tôi gục xuống bàn . . . rưng rưng . . .

35 **Nhớ con bướm trắng lạ lùng,
Nhớ tổ vàng nữa, nhưng không nhớ nàng.
Hỡi ôi bướm trắng tổ vàng!
Mau về mà chịu tang nàng đi thôi,
Đêm qua nàng đã chết rồi,**
40 **Nghẹn ngào tôi khóc , quả tôi yêu nàng.
Hồn trinh còn ở trần gian,
Nhập vào bướm trắng mà sang bên này . . .**

Nguyễn Bính

(trích trong tập thơ **Nguyễn Bính**, NXB Văn Học, Việt Nam 1992)
